

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3CoCsp/5/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122298927
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:6122298927.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Martina Barana v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: P. B., nar. XX.X.XXXX, bytom A. X, XXX XX A., právne zastúpený JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 47 445 092, o zaplatenie 16.129,88 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 16Csp/96/2022 - 147 zo dňa 04.10.2022 takto jednohlasne

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok vo výrokoch II. a III.

II. Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol:

„I. Súd zastavuje konanie v časti o zaplatenie 500 eur.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

III. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, 5, § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej aj ako OZ), § 7 ods. 1, 2, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1, 2, § 17 ods. 1 z. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej aj ako „ZoSÚ“) a § 92 ods. 8 z. č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

3. V odôvodnení uviedol, že sa v prvom rade zaoberal aktívnou vecnou legitímáciou žalobcu. Posudzovaný právny vzťah strán posúdil ako právny vzťah založený spotrebiteľskou zmluvou, keďže právny predchodca žalobcu OTP Banka Slovensko, a.s., bol od uzavretia zmluvy v postavení dodávateľa a žalovaná v postavení spotrebiteľa. Žalobca si uplatňoval právo na plnenie zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a preto vyhodnocoval, či pri uzatvorení zmluvy boli splnené všetky povinnosti a podmienky, ktoré na tieto zmluvné vzťahy kladie právna úprava zameraná na ochranu spotrebiteľa. Bolo na žalobcovi, aby tento preukázal, že jeho právny predchodca bonitu žalovanej náležite skúmal, že si splnil povinnosť vyplývajúcu mu z ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ. Keďže sa jedná o spor s ochranou slabšej strany (žalovanej), bol žalobca súdom vyzvaný na predloženie dôkazov o skúmaní bonity žalovanej. Podľa predloženého vyjadrenia žalobcu mala žalovaná v čase uzavretia zmluvy deklarovaný príjem vo výške 1.770 eur, ktorý bol overený dopytom do úverového registra. Žalobca jednak nepreukázal, aby žalovaná deklarovala príjem v takej výške, ale ani nepreukázal, aby tento príjem žalovanej právny predchodca žalobcu

overoval. Pokiaľ ide o výdavky žalobca uviedol, že náklady na domácnosť predstavovali sumu 198,09 eur. K uvedenému žalobca nepredložil žiaden doklad, a preto nie je zrejmé, z čoho mali tieto výdavky žalovanej pozostávať a ani či výška zodpovedala skutočnosti. Ak sa má jednať o sumu životného minima nepostačuje, ak žalobca, resp. jeho právny predchodca pri výdavkoch vychádzali iba zo sumy životného minima. Rovnako veriteľ nezohľadnil náklady na bývanie, dopravu, domácnosť, len odhadom zobral do úvahy sumu 400 eur. Na výzvu súdu vo vzťahu k skúmaniu bonity žalovanej, žalobca v písomnom podaní z 14.09.2022 uviedol, že vynaložil odbornú starostlivosť dopytom do úverového registra a mal za preukázané, že žalovaná mala dostatočnú finančnú rezervu na splácanie poskytnutého úveru, čím poskytovateľ úveru posúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovanej, ako spotrebiteľa splácať poskytnutý úver. Na základe uvedeného súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca nepreukázal, aby jeho právny predchodca skúmal príjmy a hlavne výdavky žalovanej. Z predložených listinných dôkazov takéto zisťovanie nevyplýva. Za týchto okolností právny predchodca žalobcu zjavne nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 z. č. 129/2010 Z.z., ale naopak, tieto svoje povinnosti porušil, a preto sú naplnené predpoklady hmotnoprávnej fikcie podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ, t.j. že nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Súd prvej inštancie sa ďalej zaoberal platnosťou postúpenia pohľadávky na žalobcu. Zistil, že podľa zmluvy bola konečná splatnosť úveru dňa 25.10.2024. Ako už je vyššie uvedené, k vyhláseniu predčasnej splatnosti nedošlo, a preto OTP Banka Slovensko, a.s., nemohla postúpiť žalobcovi dňa 07.05.2021, tzv. „živý úver“. Pokiaľ teda spoločnosť OTP Banka Slovensko, a.s., postúpila svoju pohľadávku na žalobcu, konala v rozpore s ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, ale aj s § 17 ods. 1 ZoSÚ, a preto je zmluva o postúpení pohľadávky neplatná podľa § 39 OZ (pre rozpor tohto právneho úkonu so zákonom, t.j. s ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách a § 17 ods. 1 ZoSÚ). Vzhľadom na nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, súd prvej inštancie žalobu zamietol.

4. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 z. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Konštatoval, že žalovaná bola v konaní v celom rozsahu úspešná, a preto má voči neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

5. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Namietal, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Žalobca zastáva názor, že odborná starostlivosť pri posudzovaní schopnosti žalovaného splácať úver bola zachovaná. V rámci kontraktačného procesu nedošlo k porušeniu žiadnej povinnosti postupcu, ktorú mu ukladalo vtedy platné a účinné znenie príslušných ustanovení zákona. Pri posúdení bonity žalovaného boli do úvahy vzaté všetky dostupné informácie, vrátane údajov zo spoločného bankového/úverového registra. Výsledkom daného posúdenia schopnosti žalovaného splácať úver bol jednoznačný záver o platobnej schopnosti úver splácať. Žalobca sa nemôže stotožniť so záverom, že nepreukázal, aby právny predchodca skúmal príjmy a hlavne výdavky, nakoľko tie žalobca preukázal vo vyjadrení k odporu zo dňa 13.06.2022, kde pripojil výpis z nahliadnutia do úverového registra, žiadosť o úver, kde žalovaná deklarovala, že je slobodná a nevyživuje dieťa. Zároveň deklarovala, že má ukončené stredoškolské vzdelanie, je zamestnaná na dobu neurčitú od roku 2008 ako SZČO, pričom deklarovala aj mesačný príjem predložený čestným vyhlásením vo výške 1.7770 eur. Pravdivosť uvedených údajov osvedčila vlastnoručným podpisom na týchto dokumentoch. Zároveň žalobca uviedol, že poskytnutý úver mal byť v zmysle článku 3 ods. 1 zmluvy použitý na splatenie úveru č. C ktorého mesačná splátka predstavovala sumu 390 eur. Preto nemožno dôjsť k záveru, že veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou a nebol oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie. Odborná starostlivosť pri posudzovaní schopnosti žalovanej bola zachovaná. Keďže veriteľ disponoval údajmi z úverového registra a údajmi poskytnutými žalovanou, povinnosť veriteľa skúmať bonitu žalovanej s odbornou starostlivosťou bola zachovaná. Žalobca preto považuje za preukázané, že neboli splnené podmienky porušenia povinnosti, nakoľko si právny predchodca žalobcu preukázateľne a nesporne svoju povinnosť preveriť bonitu dlžníka dostatočne splnil, a to preverením v príslušných registroch ako i skutočnosťami deklarovanými žalovanou. Ďalej žalobca v odvolaní namietal, že odpor proti platobnému rozkazu nebol elektronicky podpísaný T. U. F., ale T. L. B.. Táto nepriložila žiadne substitučné splnomocnenie, ani žiadne iné plnomocnenstvo, ktoré by jej dovolilo konať za túto advokátsku kanceláriu, pričom poverenie nie je substitučným splnomocnením udeleným tretej osobe. Inak povedané odpor bol podaný neoprávnenou osobou, ktorý mal byť odmietnutý v dôsledku čoho nadobudol platobný rozkaz právoplatnosť a vykonateľnosť a založil prekážku právoplatne rozhodnutej veci pre

toto prebiehajúce konanie (neboli splnené procesné podmienky konania). Navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutých výrokoch zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Žalovaná k podanému odvolaniu uviedla, že ak mal súd pochybnosti o plnej moci, mal vyzvať žalovanú na predloženie plnej moci pre právneho zástupcu, a takéto nekonanie nemôže ísť na ťarchu žalovanej aj s poukazom na to, že platobný rozkaz v prejednávanej veci bol vydaný v rozpore so zákonom. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a priznal jej náhradu trov konania.

7. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke odvolacieho súdu a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

8. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov a námietok žalobcu, to, či súd prvej inštancie zachoval správny procesný postup, na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

9. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

10. Pokiaľ žalobca v odvolaní namieta vadu obligatórneho zastúpenia žalovanej v konaní, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že nedostatok právneho zastúpenia je nedostatkom podmienky konania, ktorý možno odstrániť. Odvolací súd nepovažoval podanie žalovanej - odpor proti platobnému rozkazu za podanie bez autorizácie. Žalovaná prostredníctvom právneho zástupcu zaslala do spisu plnomocenstvo so zaručenou konverziou (č. I. 173-174 spisu), čím jednoznačne preukázala právne zastúpenie v predmetnom konaní advokátskou kanceláriou T. U. F., advokát, s.r.o., a preto táto odvolacia námietka je nedôvodná.

11. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie pri posudzovaní splnenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ žalobcom zodpovedal všetky otázky, ktoré považoval pre rozhodnutie za podstatné, v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny záver. Ani v priebehu odvolacieho konania sa na skutkových a právnych zisteniach súdu prvej inštancie nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré odkazuje.

12. Súd prvej inštancie vysvetlil, z akých dôvodov dospel k záveru, že žalobca, resp. jeho právny predchodca nepostupoval dôsledne podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ, odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá kritériám odôvodnenia, ktoré sú upravené v § 220 ods. 2 CSP. Nie je možné konštatovať, že by rozhodovacím procesom došlo k odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom a k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Za odňatie možnosti konať pred súdom a za porušenie práva na spravodlivý súdny proces nie je možné považovať to, ak súd prvej inštancie neodôvodní svoje rozhodnutie podľa predstáv odvolateľa.

13. V zhode so súdom prvej inštancie, ani odvolací súd v predmetnej veci nemal pochybnosti o tom, že predmetný vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou je vzťahom spotrebiteľským podľa ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Zároveň nebolo sporné, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou došlo k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa ust. ZoSÚ.

14. Vzhľadom na nároky, ktoré na dodávateľa kladie únijské právo (čl. 8 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady

87/102/EHS, rozsudok Súdneho dvora z 27. marca 2014, LCL Le Crédit Lyonnais C-565/12, obdobne rozsudok C - 449/13) a s poukazom na ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ je plne opodstatnené vyžadovať v súdnom konaní preukázanie skúmania bonity klienta žalobcom, resp. jeho právny predchodcom. Pokiaľ si žalobca uplatňuje právo na plnenie zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, správne súd prvej inštancie vyhodnocoval, či pri uzatvorení zmluvy boli splnené všetky povinnosti a podmienky, ktoré na tieto zmluvné vzťahy kladie právna úprava zameraná na ochranu spotrebiteľa, t.j. § 52 a nasl. OZ, ZoSÚ a ďalšie. Bolo na žalobcov, aby tento preukázal, že bonita žalovanej bola náležite skúmaná, že došlo k splneniu povinnosti vyplývajúcej z ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ.

15. Veriteľ v zmysle ustanovení § 7 a § 11 ZoSÚ je pri posúdení úverovej schopnosti klienta povinný brať na zreteľ ako existujúcu situáciu klienta, najmä jeho príjmy a výdavky, tak i skutočnosti, ktoré možno na základe informácií dostupných pred uzavretím zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúcnosti. Nejde pritom o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je napr. možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobo ochorie a pod. Cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu ZoSÚ vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom a samozrejme ním aj preukázaných, tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezabavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zisťiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom a domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný a domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver. Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje.

16. Žalobca bol súdom vyzvaný dňa 29.06.2022 na preukázanie splnenia povinnosti veriteľa v súvislosti so zisťovaním bonity žalovanej s poukazom na ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ (č. I. 97 spisu). Na uvedenú výzvu reagoval žalobca podaním zo dňa 22.06.2022, v ktorom uviedol, že pri posúdení bonity žalovanej boli do úvahy vzaté všetky dostupné informácie, vrátane údajov zo spoločného bankového/úverového registra. Žalovaná v žiadosti o úver deklarovala, že je slobodná a nevyživuje žiadne dieťa, zároveň deklarovala, že je zamestnaná na dobu neurčitú od roku 2008 a mesačný príjem deklarovala predloženým čestným vyhlásením vo výške 1.770 eur (č. I. 104 - 106 spisu). Vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania, odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca ako právny nástupca veriteľa v danej veci hrubo porušil svoje povinnosti pri overovaní bonity žalovanej ako spotrebiteľa v zmysle § 7 ods. 1, v spojení s § 11 ods. 2 druhá veta ZoSÚ. Žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie nepreukázal listinnými dôkazmi tvrdené overenie deklarovaného príjmu žalovanej vo výške 1.770 eur, dopytom do sociálnej poisťovne, resp. nepredložil iný listinný dôkaz svedčiaci o príjme žalovanej. Žalobca tak neuniesol dôkazné bremeno, že by jeho právny predchodca zisťoval a vyhodnotil príjem žalovanej pred uzavretím zmluvy o úvere. Odvolací súd sa taktiež stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno, ani pokiaľ ide o skúmanie výdavkov žalovanej pred uzavretím zmluvy o úvere. Tvrdenie žalobcu o mesačných výdavkoch žalovanej vo výške 400 eur neboli ničím podložené. Pri získavaní relevantných informácií pritom veriteľ musí vychádzať nielen z informácií dodaných spotrebiteľom (ktoré majú byť aj preukázané relevantnými listinami), ale aj z informácií, ktoré veriteľ získava z iných dostupných zdrojov tak, aby získal objektívny obraz o finančnej situácii spotrebiteľa. Právny predchodca žalobcu nezískal hodnoverné informácie o výdavkoch žalovanej na živobytie, ubytovanie, stravu, náklady na energie a pod. Pokiaľ teda veriteľ

nepozná celkový objem výdavkov klienta, nemôže urobiť záver o tom, či klient je alebo nie je schopný splácať požadovaný úver.

17. Pri overovaní bonity žalovanej nemal právny predchodca žalobcu k dispozícii dostatočné údaje o príjmoch a výdavkoch žalovanej, čo vedie k záveru, že pri posudzovaní žiadosti žalovanej o úver nemal k dispozícii všetky relevantné údaje. Za tohto stavu je nutné konštatovať, že v konaní žalobca nepreukázal splnenie si povinnosti uloženej mu ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ. Pre účely posúdenia splnenia povinnosti uloženej dodávateľovi v ust. 7 ods. 1 ZoSÚ nie je smerodajné, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom dodávateľ (žalobca) pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity klienta (žalovanej). Dôsledkom podcenenia bonity je neposkytnutie ochrany veriteľovi, ktorý s hrubou nedbanlivosťou poruší povinnosť s odbornou starostlivosťou posudzovať bonitu spotrebiteľa. Za daného stavu aj odvolací súd konštatuje, že záver súdu prvej inštancie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a neplatnosti predčasného zosplatnenia úveru je správny.

18. Podľa § 17 ods. 1 ZoSÚ v znení platnom k 07.05.2021, kedy mala byť predmetná pohľadávka postúpená v prospech žalobcu, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky a prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

19. Keďže v prejednávanej veci k platnému predčasnému zosplatneniu úveru nedošlo, právny predchodca žalobcu v rozpore s ustanovením § 17 ods. 1 písm. b) ZoSÚ postúpil na žalobcu pohľadávku, ktorá nebola po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru (25.10.2024) a taktiež sa nejednalo ani o pohľadávku, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, preto postúpenie pohľadávky s odkazom na Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 07.05.2021 bolo neplatné pre rozpor so zákonom v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, a teda správnym dôvodom na zamietnutie žaloby bol nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu.

20. Pokiaľ žalobca potrebné zistenia v konaní odvodzoval od jeho nerozporovaného tvrdenia na základe ustanovenia § 151 ods. 1 CSP, takýto postup v spotrebiteľských sporoch (§ 290 - § 306 CSP) nepovažuje odvolací súd za náležitý v prípade, že súd požaduje skutočné preukázanie žalobcom tvrdenej skutočnosti. Súd prvej inštancie požadoval relevantný dôkaz o skúmaní bonity žalovanej pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ, ktorý mohol vykonať aj bez návrhu. Uvedený postup súdu prvej inštancie je v súlade s ustanovením § 295 CSP, podľa ktorého súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz a zásadami, na ktorých spočíva konanie s tzv. slabšou stranou. Súd je totiž vždy povinný ex offa poskytnúť ochranu spotrebiteľovi ako slabšej zmluvnej strane, a to aj v prípade, že sa spotrebiteľ svojich práv v konaní nedovoľáva. K posudzovaniu bonity odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C - 679/18, podľa ktorého Články 8 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex offa existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzavretím zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa, a vyvodiť dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve, pod podmienkou, že sankcie spĺňajú požiadavky podľa uvedeného článku 23.

21. Ďalšie odvolacie argumenty odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľa, už nespôsobilú ovplyvniť

posúdenie veci a zachádzajúcu do zbytočných podrobností, teda odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

22. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil. Správnemu rozhodnutiu vo veci samej zodpovedá aj rozhodnutie súdu prvej inštancie v súvisiacom výroku o nároku na náhradu trov konania.

23. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalovaná bola v odvolacom konaní plne úspešná, a preto má voči neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

24. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).